

MAGASINET

stefanus

47. ÅRGANG – NR. 1 / FEBRUAR 2017

Tøffe tider for minoriteter i Myanmar

Side 3–7

TILBAKE TIL RØTTENE

Denne mannen hadde en sentral rolle da Misjon bak Jernteppet ble dannet for 50 år siden.

SIDE 8–9

NYTT HÅP FOR SANDRA

Mamma Maryam i Irak forteller at flyktingen Sandra ikke lenger har kreft.

SIDE 11

BYTTET TRO

Les den sterke historien om hvordan Victoria ble kristen.

SIDE 12–13

KREATIVE GIVERE

Dette julespillet bidro med gode inntekter til Stefanusbarna.

SIDE 19

Foto: Thea E. Haavet

LEDER

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
hag@stefanus.no

Jubileumsår

Godt nytt år, og takk for din omsorg og støtte til Stefanusalliansens arbeid i 2016! Vi er takknemlige for våre trofaste venner som er opptatt av de forfulgtes sak.

2017 blir et viktig år. Vi markerer organisasjonens 50-årsjubileum. I løpet av året vil dette bli markert gjennom ulike aktiviteter og arrangementer. Dette vil du høre mer om.

Et historisk tilbakeblikk handler om mer enn mimring. Vi bevisstgjøres på våre røtter:

- **Richard Wurmbands besøk** i Oslo ved årsskiftet 1965/1966 ble skjellsettende. Den rumenske presten som hadde vært fengslet i 14 år for sin tros skyld, hadde grusomme erfaringer med tortur og undertrykkelse. Hans besøk var den direkte foranledningen til etableringen av Misjon bak Jernteppet, som ble stiftet i 1967 av Else-Marie Skard, Vemund Skard, Monrad Norderval, Gulbrand Øverbye og Anutza Moise. Intensjonen var å hjelpe kristne i Øst-Europa og Sovjetunionen som led under kommunismens åk.
- **En sammensatt gruppe** norske kristne stod sammen om bibelspredning og misjon, diakonale hjelpetiltak, appelltjeneste og kampen for de forfulgtes trosfrihet. Erttertiden viser at Misjon bak Jernteppets innsats fikk stor betydning blant den lidende kristenhet.
- **Da Jernteppet raknet** i 1989, ble mye av organisasjonens arbeid i Øst-Europa og Sovjetunionen gradvis faset ut. Nye initiativ i Midtøsten og Asia ble satt på dagsordenen. Organisasjonen skiftet i 1990 navn til Norsk Misjon i Øst og i 2012 til Stefanusalliansen. Arbeidet har gradvis vokst i omfang og utbredelse, og Stefanusalliansen har i dag sitt hovedfokus på områder som Midtøsten, Afrikas Horn, «Det tyrkiske beltet», Sørøst-Asia og Koreahalvøya. Organisasjonen har også enkeltprosjekter i andre land og bidrar aktivt med informasjon, undervisning og påvirkningsarbeid både nasjonalt og internasjonalt.
- **Vår innsats bæres** fortsatt av private gaver fra norske menigheter, grupper og enkeltpersoner. Uten disse er vårt arbeid umulig.

Et jubileum handler ikke bare om bevisstgjøring på våre røtter, men også om dagen i dag. Er vi villige til å kjempe videre for de forfulgtes sak i dag? Utfordringene står i kø:

- **Om kommunismen ikke** står like sterkt som i jernteppeårene, er kommunisme og beslektede ideologier fortsatt virksomme. Diktatoriske regimer, med eller uten religiøs tilknytning, utfordrer i mange land. Sosiale strukturer og klan- og stammemotsetninger likeså.
- **Islamsk ekstremisme er** i dag hovedutfordringen i de fleste land hvor kristne forfølges. Det handler ikke bare om ekstremistiske grupperinger, men også om det faktum at tro og trospraksis generelt er underlagt sterke restriksjoner i de fleste muslimske samfunn. Retten til å skifte tro er særlig problematisk.
- **Religiøs nasjonalisme vokser** i mange deler av verden, ikke bare innen muslimske, buddhistiske og hinduistiske samfunn, men også på steder hvor kristendommen har hatt sterkt fotfeste. Majoritetsreligionen «misbrukes» for å oppnå politiske mål.
- **Kristne forfølger også** hverandre. Noen steder er de historiske majoritetskirker minoritetskirkenes største fiende.
- **Sekularismen strammer grepet** flere steder. I toleransens navn tolereres ikke det man selv opplever intolerant.

Som generalsekretær i Stefanusalliansen kan en lett bli overveldet. Behovene er enorme, og vi strekker ikke til. Likevel får vi stadig bekreftelser på at våre bidrag faktisk betyr noe. Din støtte gir oss pågangsmot. Vil du være med videre? Trofasthet er en god form for stahet, er det blitt sagt.

Hans Aage Gravaas
generalsekretær

Utgiver Stefanusalliansen
Ansvarlig redaktør Hans Aage Gravaas
Redaktør Merete Gamst Strandberg
Redaksjon Kristin Storaker
 Thea Elisabeth Haavet
 Jan-Eivind Viumdal

Forsidefoto Steve Gumaer
Design og trykk Kai Hansen Trykkeri
Opplag 16 500
Kontor Trondheimsveien 137
Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo
Telefon 23 40 88 00

E-post post@stefanus.no
Hjemmeside www.stefanus.no
Styreleder Jan Gossner
Repr.skapsleder Karin Riska
Org. nr. 970276432
Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto
Revisor BDO AS

Avstengt fra nødhjelp

Tusenvis av mennesker i Myanmar lever under umenneskelige forhold på grunn av nødhjelpsblokade og strenge restriksjoner på humanitær hjelp til delstatene Rakhine og Kachin.

Siden oktober er minst 30 000 rohingya-muslimer drevet på flukt innad i Myanmar for å unnsnippe Burma-hæren og dens herjinger. I begynnelsen av januar meldte FN at 66 000 hadde flyktet over grensen til Bangladesh. Da noen politiposter ble angrepet tidlig i oktober og ni politimenn ble drept, startet hæren en storstilt militæraksjon i områder der det bor rohingyaer. Det rapporteres at mennesker er drept, landsbyer, skoler og moskeer er brent ned, og at det har forekommet massevoldtekter.

Rohingyaene er en hovedsakelig muslimsk folkegruppe som først og fremst lever i deltaområdet i Rakhine-delstaten, sørvest i Myanmar. De har bodd i landet i mange generasjoner, men myndighetene anerkjenner dem ikke og vil ikke gi dem noen rettigheter som statsborgere. De har levd under sterk diskriminering og et apartheidlignende system i lang tid på grunn av sin etnisitet og religion.

Tusenvis av mennesker i Myanmar lever nå under umenneskelige kår. Send brev til Aung San Su Kyi og minn henne på at menneskerettighetene gjelder for alle. Foto: Steve Gumaer, Partners Relief and Development

Siden 2012 har de opplevd flere massive voldsbølger mot seg, både fra buddhistiske nasjonalister og Burma-hæren. Disse angrepene har ført til at over 100 000 levde som internflyktninger allerede før hendelsene i fjor høst.

Myndighetene begrenser, og i noen tilfeller blokkerer, humanitære hjelpeorganisasjoners tilgang til områdene. Ifølge hjelpeorganisasjoner fører nødhjelpsblokaden til at minst 150 000 rohingyaer ikke lenger får nødvendig mathjelp. I delstatene Kachin og Shan har rundt 120 000 mennesker behov for nødhjelp. De fleste av disse er internt fordrevne fra sine hjem på grunn av en militærkonflikt mellom myanmarske myndigheter og frigjøringsgrupper. Konflikten blusset opp igjen da en 17 år gammel våpenhvile ble brutt sommeren 2011. Også her har myndighetene innført strenge restriksjoner for humanitære hjelpeorganisasjoner.

Situasjonen for mange mennesker er kritisk. En stor del av Kachin-folket er kristne.

Nødhjelpsblokaden og restriksjonene må løftes og overgrepene må ta slutt. Det var i fjor 25 år siden Aung San Suu Kyi ble tildelt Nobels fredspris for sitt engasjement for demokrati og menneskerettigheter i Myanmar. Send brev til den reelle statslederen og minn henne på at menneskerettighetene gjelder for alle – uansett religion og etnisitet. På våre nettsider finner du ferdigformulerte brev og adressen du skal bruke.

Takk for at du er med!

Med vennlig hilsen

Lisa Winther

rådgiver menneskerettigheter

DIN STEMME MOT URETT

Som appellvenn kan du utgjøre en forskjell for dem som forfølges for sin tro. Et brev utfordrer myndigheter. Det kan få trosfrihetsfanger frikjent og det oppmuntrer den som lider.

SMS: Send **ROP** til **2377** for å motta appellene på SMS. Du blir belastet med 20 kr per kampanje over telefonregningen. Vi trykker og sender et eget brev for deg når du signerer via SMS. Enkelt for deg, og like effektivt for de som blir forfulgt for sin tro.

Oppdatering fra Iran

I fjor høst appellerte vi for Maryam Naghsh Zargaran. I desember fikk vi beskjed om at hun hadde fått en medisinsk permisjon på fem dager. Da hun returnerte til fengselet fikk hun vite at hennes totale fengselsstraff blir forlenget med 42 dager for å kompensere for de gangene hun har fått forlate fengselet for å få medisinsk behandling.

Tøffe tider for Myanmars minoriteter

Etter snart ett år med National League for Democracy ved makten øker antallet internflyktninger i Myanmar.

Tekst: Kristin Storaker **Foto:** Steve Gumaer, Partners Relief and Development

National League for Democracy (NLD) med fredsprisvinner Aung San Suu Kyi i spissen gikk til valg på fred og nasjonal forsoning for de etniske gruppene i Myanmar. De vant en brakseier med solid feste i befolkningen. Etniske og religiøse minoriteter ga også sin stemme til NLD, i tillit til at de skulle jobbe for bedre tider også for dem. Situasjonen i dag er derimot verre enn på lenge for flere av landets minoriteter – særlig for rohingyamuslimene i delstaten Rakhine og det hovedsakelig kristne Kachin-folket som bor i Kachin og nordlige Shan.

Ansspent stemning

Jeg besøkte Myanmar like før jul. Stemningen blant lokale menneskerettighetsaktivister var blitt mer anspent siden sist. Flere jeg snakket med var nervøse

og kikket rundt seg. «Er det noen som lytter til samtalen?» spurte de seg. Etter fem år med liberalisering og endring er det ikke unaturlig å tenke at Myanmar er inne på et hurtigspor mot full demokratisering og menneskerettigheter. Etter snart ett år med NLD-styre har imidlertid avsporingene vært mange og farten er justert deretter.

Militæret stor makt

Rachel Fleming, som inntil nylig jobbet for Stefanusalliansens partnerorganisasjon CHRO i Myanmar, sier i en fersk rapport at NLD og Aung San Suu Kyis hovedutfordring framover blir å få militæret under sivil kontroll. Per i dag har militæret stor makt til å begå grove menneskerettighetsbrudd – uten konsekvenser for dem selv. Hvorfor tillater den tidligere fredspris-

Mange minoritetsgrupper har flyktet fra hjemmene sine på grunn av forfølgelse, og ender opp i enkle leirer som denne.

vinneren dette? Her er forslagene mange – alt fra at Suu Kyi, som selv er fra den etniske majoritetsgruppen, aldri har brydd seg om minoritetene – til at NLD og Suu Kyi må balansere militæret på en knivsegg for ikke å risikere at de kupper tilbake den politiske makten de har gitt fra seg. Militæret har fremdeles grunnlovsfestet 25 % representasjon i parlamentet, samt ministerposten i tre viktige departementer som kontrollerer grenseaffærer, forsvar og innenriksaker.

Grove overgrep

Siden oktober har Burma-hæren kjørt et hardt angrep mot rohingyamuslimene i den nordlige Rakhine-delstaten, på grensen mot Bangladesh. Dette har resultert i den mest alvorlige humanitære og menneskerettslige krisen i Rakhine siden voldsbølgen mot rohingyaene i 2012, der hundretusener ble drevet på flukt. Flesteparten av flyktningene fra 2012 lever fremdeles i leirer for internt fordrevne.

Rakhine er den etniske majoriteten i delstaten Rakhine. De er hovedsakelig buddhister. Høstens hendelser startet

Det er vanskelige tider for Myanmar minoriteter, noen bruker ordet «folkemord» om situasjonen i landet. Disse rohingyaene bor i en flyktningleir.

2011. Siden da har tunge kamphandlinger funnet sted i regionen. Over 200 landsbyer og 66 kirker er ødelagt. Rundt 120 000 mennesker har behov for nødhjelp, hvorav de aller fleste av disse er internt fordrevne fra sine hjem. Også her er begrenset adgang en utfordring for hjelpeorganisasjoner.

I områder kontrollert av myanmarske myndigheter tar det ofte lang tid for hjelpearbeidere å få reiseautorisasjon. Områder under KIO-kontroll er enda mer begrenset. Den begrensede adgangen, sammen med manglende ressurser og omprioriteringer blant internasjonale organisasjoner, har ført til svært utfordrende forhold i leirene.

Folk er desperate

Noen våger seg ut av flyktningleirene i håp om å reise hjem til gårdene og landområdene sine – til tross for fare for landminer og for å bli fanget i kryssilden i kamphandlinger. Folk er desperate etter å komme seg hjem, i håp om å skaffe til veie mat og et normalt liv for familiene sine.

Mange minoritetsfolk i Myanmar føler seg forlatt av Aung San Suu Kyi. Hun har ikke stått opp for verken rohingyaene eller Kachin-folket. Mange er frustrert over hennes manglende sympati og handling. En rohingya jeg møtte i Yangon oppsummerte sine tanker om Suu Kyi, ofte kalt The Lady, slik:

– Militæret prøver å spenne bein på The Lady. De vil at hun skal feile. Vi ber ikke om at problemet skal fikses over natten. Vi ber bare om at hun skal forsøke å kontrollere situasjonen. Vi lever i frykt nå. Vi støtter ikke The Lady lenger, sier han.

Stefanusalliansen er sterkt til stede i Myanmar, hvor vi støtter lokale krefter som jobber for menneskerettigheter og utvikling for alle – inkludert landets mange minoriteter.

(Kilder: OCHA, CSW, The Irrawady, USCIRF, Foreign Policy)

med at en gruppe rohingyaer angivelig angrep en politipost og drepte ni Rakhinepolitimenn. Etter angrepet på politistasjonen initierte Burma-hæren en «opprenskningskampanje» der de målrettede angrep rohingyaene. Myanmarske myndigheter anklager rohingyaene som utførte angrepet for å ha tilknytning til en internasjonal jihadistbevegelse.

Mange på flukt

Det er uvisst hvor mange som har mistet livet i angrepene, men troverdige kilder estimerer det til å være flere hundre, hovedsakelig rohingyaer. Minst 30 000 er drevet på flukt innad i Rakhine. FN estimerer at per medio januar oppholder 66 000 flyktninger seg i leirer i Cox Basar, like over grensen til Bangladesh. Deler av nordlige Rakhine er avsperrert for internasjonal presse og hjelpeorganisasjoner, hvilket har gjort det vanskelig å verifisere faktiske forhold. Pålitelige kilder har sendt ut videoer og rapporter som vitner om grov vold og tortur av sivile, vilkårlige arrestasjoner og henrettelser, brannstifting og grove voldtekter av kvinner.

Folkemord?

Nødhjelpsorganisasjoner har vært nektet adgang til nordlige Maungdaw i Rakhine, og i resten av Maungdaw tillates i skrivende stund kun sporadiske engangsleveranser av mat, men ingen ordentlig distribusjon. Situasjonen er så alvorlig at 13 tidligere vinnere av Nobels fredspris har skrevet et åpent brev til sin myanmarske kollega der de ber henne ta ansvar for situasjonen og sørge for like rettigheter og beskyttelse av rohingyamuslimene.

FNs spesialrapportør for menneskerettigheter i Myanmar har fordømt nødhjelpsblokaden. FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) i Bangladesh har anklaget myanmarske myndigheter for etnisk rensing, og flere menneskerettighetsorganisasjoner kaller det folkemord. Aung San Suu Kyi har avfeid kritikken og insisterer på at de utfører en lovlig bekjempelse av et opprør mot myndighetene.

Eskalering av konflikten

En 17-årig våpenhvile mellom Kachin Independence Organization (KIO) og myanmarske myndigheter ble brutt i

Byen under korset

På en høyde i fjellbyen Hakha i Myanmar står korset som en markør over Chin-folket: Vi er kristne. Våre liv ligger i Jesu hender. Det er vår identitet.

Tekst og foto: Kai Tore Bakke

Veien slynger seg oppover fjellsiden. Det er syv timer siden vi forlot Kalaymyo i lavlandet. Jeg tenker ikke lenger. Kroppen bare følger bilen rundt hullene i veien. En monoton dans, høyere og høyere opp, over skydekket, opp til sol og klar himmel. Der oppe ligger Hakha; en fargerik overraskelse langt fra det jeg trodde var sivilisasjonen. Her kler trehusene fjellsiden i alle regnbuens farger. Gatene myldrer av mopeder og hjemmelagde biler. Det buldrer og bråker fra grove motorer. Unge som gamle småløper over gaten. Omslagsskjørtene flager rundt beina.

Høyt oppe i Myanmar's fjellsider er det flere kirketårn enn pagoder. Her oppe har amerikanske misjonærer blitt ønsket velkommen, og i dag er en stor majoritet av Chin-folket kristne. Men, denne majoriteten er en minoritet i Myanmar. En minoritet som har vært utsatt for sterkt press fra myndighetene.

På en av høydene over Hakha står det et stort kors. Det står på «Bønnefjellet». Her er skråningen beplantet med blomster og busker, og nede på sletten under korset er det satt opp små bønnehus. Korset står der som en markør over Chin-folket: Vi er kristne. Våre liv ligger i Jesu hender. Det er vår identitet.

Ville rive korset

På motsatt side av dalen har myndighetene satt opp flere pagoder. De fortalte ingen om det, men begynte å bygge bak trærne. Etter en stund ble pagodene mange og trærne færre. Nå står de der som symboler på myndighetenes press.

For noen år siden truet generalene med å rive korset. De skulle bygge en

pagode der. Det provoserte, og Hakhas befolkning vandret i stille protest opp mot Bønnefjellet.

Flere slike kors er allerede blitt fjernet andre steder i dette fjellandet. Korsfjerner representerer en åpenbar undertrykkelse av en religiøs minoritet. Det usynlige presset er vanskeligere å takle.

Lav levestandard

Chin-staten ligger i et vakkert, men utilgjengelig område av Myanmar. Her er levestandarden for de fleste mye lavere enn i lavlandet. I Hakha er levevilkårene bedre. Det samme kan sies om noen andre småbyer. Situasjonen er verst på landsbygda. Her lever man av det man kan dyrke i fjellsidene. Veiene er dårlige og kunnskapen om å dyrke jorda lav. Myndighetene har ikke prioritert disse områdene. Veien blir ikke vedlikeholdt tilstrekkelig. Helsetilbudet er svakt og skolene er ikke prioritert.

Skaper framtid

Jeg besøker Chin Christian University i Hakha. Der skaper en håndfull ildsjeler varig endring for sitt folk. Dr. Henry Siang Kung, som leder skolen, forteller engasjert:

– Vi trenger noe å være stolte av! Fattig-

Leder ved Chin Christian University, Dr. Henry Siang Kung, mener det er svært viktig å ha et kristent universitet, fordi de lever under et konstant press fra majoritetskulturen.

Korset på en høyde over Hakha betyr mye for de kristne i området. Flere slike kors er allerede blitt fjernet andre steder i Myanmar. Korsfjerner representerer en åpenbar undertrykkelse av en religiøs minoritet.

dom gjør noe med oss. Vår drøm er å skape en annerledes fremtid for dagens unge. Vi skaper verdighet.

Han forteller om en livslang overgivelse til et folk og en skole på et utenkelig sted. Skolen ble etablert som bibelskole i 1990, og hittil har den uteksaminert over 1 000 studenter. Skolen har flere ulike studieprogram innen økonomi og ledelse, teologi og engelsk. Kung forteller videre:

– I 2015 ble vi et universitet. Vi er ikke anerkjent av myndighetene, men vi vet at vår kvalitet er bedre enn den man finner ved statlige universiteter. Våre studenter studerer hos oss og tar i tillegg grader ved et statlig universitet i Kalaymyo. Lærerne der forteller at våre studenter er de beste.

Må være flinkere

Han stråler mot meg, før iveren tar ham.

– For oss er et kristent universitet viktig. Vi lever under press fra den myanmarske majoritetskulturen. Skal vi vinne frem, må vi være mer arbeidssomme, dyktigere, bedre utdannet. Vi må rett og slett ha høyere kvalitet!

Dr. Kung og hans medarbeidere arbeider utrettelig for å oppnå internasjonal anerkjennelse. Akkreditering er en møysommelig og ofte dyr prosess. Når man ikke kan kjøpe seg til anerkjennelse, må kvaliteten være god. Skolen er nå

Hakha er en fargerik by. Den er preget av små familiebedrifter der mange selger de samme tingene.

en del av Association for Theological Education in South East Asia (ATESEA) og arbeider blant annet for anerkjennelse som universitet gjennom et filipinsk universitet. I Norge har de en samarbeidsavtale med Menighetsfakultetet, og flere av skolens ansatte har tatt sin utdanning i Oslo.

Lokal utdanning

Stefanusalliansen støtter studieprogrammet i Business Administration. Dr. Kung forteller hvorfor dette er viktig:

– Vi er de eneste som tilbyr dette i Chin. Det gjør at våre unge ikke lenger trenger å flytte hjemmefra for å ta utdanning. Flytter man er det mange som ikke kommer tilbake. Vi trenger våre ungdommer her for å hjelpe vårt folk. I tillegg er denne typen utdanning svært dyr i lavlandet. Våre studenter vil aldri ha råd til studieavgiftene. Nå kan vi gi dem en god utdanning lokalt for en sum de har råd til.

Han ser på meg:

– Du har sett alle de små butikkene i Hakha?

Jeg nikker mot ham og smiler. Hovedgaten i Hakha er kledd i små butikker, fylt av livets nødvendigheter til salgs.

– Det er så mange av dem. Alle er små familiebedrifter og veldig mange selger det samme. Prøver du å handle der vil du merke at veldig få vet hvordan man skal behandle kunder. Man er dårlige på regnskap og samarbeider ikke særlig godt. Markedsføring er sjelden vare. Dette holder økonomien i Hakha nede.

Manglende samarbeid

Han fortsetter å fortelle om bussene i byen:

– De samarbeider ikke. Bussene altså. Det finnes ingen rutetider. Man vet aldri når man kommer fram. I Hakha er det slik at man kan kjøpe eierskap i en buss. Da får man inntektene fra bussen en ettermiddag. En dag kan man tjene bra, en annen dag dårlig. Man vet aldri.

– Hvorfor går ikke flere busser sammen og starter et busselskap?

– Det har med tillit å gjøre. Man stoler

ikke på hverandre. Lang tids undertrykkelse skaper mistillit.

Han stirrer ned i hendene.

– Det er dette vi prøver å gjøre noe med. Vi øker kunnskapen om forretningsdrift. Vi sprer den til flere. Våre studenter blir forbilder for andre. Etter hvert vil det gi optimisme og håp. Kanskje håpet kan bygge tillit?

Støtt vårt arbeid i Myanmar!

I tillegg til å støtte Chin Christian University, støtter vi et barnehjem og en skole via Christian Faith Ministry. Vi støtter også diverse prosjekter som jobber for menneskerettigheter, herunder kvinners rettigheter, trosfrihet og bekjempelse av barnearbeid.

Benytt giroen vedlagt bladet eller bruk kontonr. 3000 14 57922.

Merk gaven «Min gave til arbeidet i Myanmar».

50 år for forfulgte

Stefanusalliansen fyller 50 år til høsten. Derfor skal vi i år ha ekstra fokus på området der vi først begynte å jobbe, i de gamle Sovjet-landene.

Tekst: Merete Gamst Strandberg

Året er 1965. Den kalde krigen og våpenkappløpet mellom øst og vest har vart i mange år. Det østlige Europa er i Sovjetunionens kommunistiske grep. Richard Wurmbbrand har sittet 14 år i fengsel i Romania, og forteller sin historie om piskeslag og tortur til menigheten American Lutheran Church i Oslo. Til stede i salen er Gillian Holby. Hun kommer på at hun har en kake i fryseren, og inviterer Wurmbbrand hjem til seg etter gudstjenesten. Der sier Wurmbbrand til henne: «Du må starte en misjon i kommunistland.»

Våre første statutter

Holby glemmer ikke oppfordringen, men sender den av ulike årsaker videre til en venninne. To år senere ser Misjon bak Jernteppet dagens lys. 14. november

Richard Wurmbbrand overlevde 14 år med tortur og lidelse i et rumensk fengsel. På et norgesbesøk ga han Gillian Holby utfordringen om å starte en misjon i kommunistland. Her er han sammen med kona.

1967 møtes Gillian Holbys venninne, Else-Marie Skard, mannen Vemund Skard, biskop Monrad Norderval, Anutza Moise, og Gulbrand Øverbye for å lage våre første statutter.

Misjonens formål fra starten er å samle informasjon og spre opplysning om de kristnes stilling, å finansiere/skaffe bibler, og å yte hjelp til forfulgte kristne. Opprinnelig er det geografiske arbeidsområdet Øst-Europa, men dette blir senere omformulert til «kommunistiske land».

Olavs gt. 28, fra kl. 14. for alle som ønsker å være med som frivillige bidragsytere for Stefanus-alliansen. Inspirerende møte med pastor Hikmat Kashouh og Lilly Malky, som forteller fra arbeidet med syriske flyktninger i Libanon.

Treff for bibelsmuglere 19. mai:

Alle som har vært involvert i bibel-smugling eller annen reisevirksomhet for Misjon bak Jernteppet inviteres til Stefanusalliansens kontor. Det blir et spennende møte med partnere som

Blir ei vaktbikkje

Den første tiden bærer preg av å være en kamp om «sannheten» for de kristne bak Jernteppet. Misjon bak Jernteppet blir ei vaktbikkje som nekter å tie, selv om krefter, blant annet i kirken, hevder at vi og Wurmbbrand ikke er til å stole på.

Misjon bak Jernteppet står bak en mengde brev og appeller til storting og styrende organer, til kommunistiske regjeringer og FN. Det smugles også bibler i høyt antall inn bak Jernteppet. Misjon bak Jernteppet fortsetter å gi en sterk og klar stemme til forfulgte og undertrykte kristne.

Flytter fokus

Da Jernteppet faller, flytter vi fokus. Det finnes dessverre flere typer «jerntepper», og vi utvider fra et geografisk til et tematisk fokus. «Vi skal hjelpe forfulgte kristne, kjempe for trosfrihet for alle og støtte misjon i lukkede land.» Navnet på organisasjonen endres samtidig til Norsk Misjon i Øst.

I 2012 endrer vi igjen navn, til Stefanusalliansen. Vårt fokus i dag er å formidle evangeliet blant unådde folkegrupper, støtte kristne og «den lidende kirke», drive diakoni og yte bistand der trosfriheten har dårlige kår, og å arbeide for religionsfrihet og trosfrihet der hvor den trues eller krenkes. Vi skal også drive informasjonsvirksomhet og være de forfulgtes røst i Norge.

JUBILEUMSÅRET 2017

Jubileumsstart 12. februar:

Gudstjeneste kl. 11 i American Lutheran Church på Frogner i Oslo. Påfølgende kakefest og program. Et tilbakeblikk på historien og lansering av Stefanuskaken.

Frivillighetssamling 12. mars: Gudstjeneste kl. 11. i Filadelfiakirken Oslo med gjester fra Resurrection Church i Beirut. Samling i Sentralkirken, St.

har vært sentrale i bibelarbeidet, og god tid til samtale.

Andre arrangementer:

I løpet av året arrangerer vi spennende seminarer, boklanseringsturné med biskop Thomas og Eyvind Skeie, gruppreiser til Myanmar og Egypt, festkveld i Gamle Logen og lokale arrangementer med besøk fra våre partnere. Følg med i Magasinet Stefanus, på våre nettsider www.stefanus.no og på Stefanusalliansens Facebook-side for oppdatert informasjon.

Peker på manglende trosfrihet

Det er snart 30 år siden Jernteppet falt, men befolkningen i flere av de tidligere kommuniststatene holdes også i dag i et jerngrep, ifølge John Kinahan i Forum 18.

Tekst og foto: Merete Gamst Strandberg

Da Jernteppet falt og Sovjetunionen ble oppløst, var det mange europeere som så lyst på framtiden. Selv om det var store forskjeller fra land til land, var den generelle trenden at det ble lettere å være kristen i de gamle Sovjet-landene da Øst-Europa åpnet seg mot et mer demokratisk styresett.

Men hvordan er trosfrihetssituasjonen i det gamle Sovjetunionen i dag?

– Den var i ferd med å bli mye bedre i årene etter 1987–88 enn den er nå, og vi har sett en sammenhengende forverring siden slutten av 1990-årene, sier viseredaktør i Forum 18, John Kinahan, som de siste tjue årene har jobbet mye med tros- og livssynsfrihet i det gamle Sovjetunionen.

Ny lov

I juli i fjor innførte Russland lovendringer som innskrenker folkets frihet, blant annet til å dele tro. Det var mange kritiske røster og lovendringene fikk en del oppmerksomhet da de kom, men Kinahan mener en annen lov har vært et større hinder for trosfriheten i landet.

– De nye lovendringene i Russland setter begrensninger for trosutøvelsen til russere. Men jeg mener ekstremistloven som kom i 2002 i mange år har vært en større trussel mot tros- og livssynsfriheten i landet, enn det lovendringene i 2016 hittil har vært. Tiden vil vise om det forblir slik, sier han.

Problematiske begrep

Ekstremistloven gir det russiske retts-

– Be for landene og folkene i det tidligere Sovjetunionen, la Gud lede deg, og fortell andre om situasjonen. Vi skal aldri undervurdere styrken til det sanne ord, sier John Kinahan i Forum 18.

systemet mulighet til å oppløse trossamfunn og bevegelser de definerer som «ekstremistiske», for eksempel lokale Jehovas vitner-menigheter.

– Men hva er ekstremistisk? spør Kinahan.

– Problemet med et begrep som «ekstremist», er at det er vanskelig å definere, og at hva som helst kan bli puttet i den «boksen». Ekstremistloven gir for eksempel lokale domstoler myndighet til å bestemme at hvilken som helst tekst eller bok er «ekstremistisk». Og når først en tekst er definert som ekstremistisk, vil boken eller teksten bli bannlyst i hele Russland. Hvis du besitter slike tekster, risikerer du arrestasjon og straff. Hvis du blir domfelt, kan trossamfunnet du tilhører bli oppløst fordi det er «ekstremistisk». Følgelig kan medlemmene bli straffet for «ekstremisme» hvis de fortsetter å møtes for å utøve sin tro.

Preget av frykt

Under den kalde krigen var det vanskelig å få tak i pålitelig informasjon om situasjonen for vanlige folk i Sovjetunionen. Kinahan mener dette frem-

deles er et problem i mange av landene.

– Med få unntak er klimaet i landene vi jobber i preget av frykt. Folk er redde for å si hvordan de har det, fordi de frykter konsekvensene. Og vi vet mange ting vi ikke kan skrive eller snakke om. Tortur er for eksempel helt normalt i Usbekistan, hvis du får problemer med myndighetene. Men det er svært sjelden noe mennesker ønsker å snakke åpent om.

Forverring

Det siste året har trosfrihetssituasjonen mange steder i det gamle Sovjet blitt mye verre, ifølge Kinahan.

– Den største forverringen det siste året har vi sannsynligvis sett i Tadsjikistan, etter valget der i 2015. Folk er redde, og myndighetene har blant annet slått hardt ned på muslimer med hijab eller skjegg.

Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Aserbajdsjan, Kasakhstan, Russland, Hviterussland og Kirgisistan er på U.S. Commission on International Religious Freedom (USCIRF)s lister over land med svært bekymringsfulle eller kritikkverdige forhold hva angår trosfrihet.

EGYPT

Omsorg for de minste

Tre av Stefanusalliansens medarbeidere var i Kairo før jul, og der fikk de en prat med Karim. Han begynte å jobbe for Stefanusbarna for 26 år siden, bare ett år etter at Mama Maggie åpnet den aller første barnehagen i «søppelbyen».

– Jeg husker at en arbeidskollega tilfeldigvis nevnte barnehagene til Mama Maggie, forteller Karim.

– Da kjente jeg straks at dette var noe jeg ville jobbe med.

Som nyansatt bekymret Karim seg over alle sårene og sykdommene barna får, når de vokser opp i en fattig, forsoøplet bydel uten grunnleggende helse-tjenester. Han bestemte seg for å gjøre noe. Uten medisinsk utdanning tydde

han til lærebøker og kjentfolk for å sette seg inn i sakene.

26 år senere har han mer kompetanse enn de fleste. Nå følger legestudenter ham i arbeidet i slummen, for Karims lange, praktiske erfaring er sjelden vare. De som har råd til å studere medisin i Egypt, kommer gjerne fra de høyere lag av samfunnet og kjenner ikke slumområdene og utfordringene der.

– Jeg har aldri angret på at jeg begynte å jobbe for Stefanusbarna, sier Karim og smiler sitt varme, tålmodige smil.

– Det er hardt og utfordrende arbeid, men hver eneste dag får jeg så mye tilbake at jeg aldri har vurdert å begynne

med noe annet. Jeg elsker å jobbe med barna og å gjøre det lille jeg kan for å hjelpe dem et skritt videre på vei inn i fremtiden. Det betyr alt for meg å få være en del av dette.

Karim er «legen» med det store hjertet.
Foto: Gisle Skeie

Et bombeattentat tok i desember livet av 26 mennesker i St. Peter og Pauluskirken i Kairo.
Foto: Roland Unger, CC BY-SA 3.0

Sorg etter kirkeangrep

Den 11. desember ble en kirke angrepet i Kairo. En sprengladning ble utløst midt under messen og tok livet av 23 kirkegjengere. Ytterligere tre har senere dødd av skader. Nesten alle ofrene var kvinner, og flere barn omkom også.

Bombeattentatet skjedde i St. Peter og Pauluskirken, som ligger vegg i vegg med St. Markus-katedralen. Her har pave Tawadros II sitt sete og den koptiske kirken sitt hovedkvarter. Dette var et angrep på «kopternes hjerte» i Egypt. IS sier at de stod bak, men

Egyptys regjering skylder på en mann tilknyttet Det muslimske brorskap.

Vår generalsekretær var i kontakt med både Mama Maggie og biskop Thomas få timer etter tragedien. De var sterkt preget av hendelsen, som dessverre bare er ett i en lang rekke av angrep på kristne i Egypt – selv om antallet døde og sårede denne gangen var usedvanlig høyt. Midt i sorgen og sjokket uttrykker de takknemlighet for all omsorg og forbønn fra alle støtte-spillere i Norge. På våre nettsider, stefanus.no, ligger det et forslag til forbønn for Egypt.

USA

Nordisk fellestur

I november reiste menneskerettighetsrådgiver Lisa Winther til Washington sammen med to nordiske kollegaer fra Svenska Missionsrådet og Finnish Ecumenical Council. Sammen besøkte de elleve ulike trosfrihetsaktører, blant annet amerikansk UD, United States Commission for International Religious Freedom (USCIRF) og akademiske miljøer. Hensikten med reisen var å utvide våre nettverk, utveksle erfaringer og materiell, drøfte relevante faglige utfordringer og se nye mulige synergieffekter mellom ulike aktører. Reisen kom i stand på grunn av et ønske om tettere samarbeid mellom kristne organisasjoner i Norden som jobber for trosfrihet.

Lisa Winther (til høyre) har vært i Washington sammen med kollegaer fra Svenska Missionsrådet og Finnish Ecumenical Council. Målet var blant annet å knytte kontakter. Foto: Stefanusalliansen

PAKISTAN

Takker for støtten

Stefanusalliansen har i lengre tid støttet Asia Bibi og familien hennes gjennom vår lokale partner i Pakistan, Human Friends Organization (HFO). Støtten går til ting som husleie og mat for familien, og lommepenger til Asia i fengselet så hun kan kjøpe ting hun trenger. Familien får også økonomisk støtte til å reise til fengselet for å besøke henne. På bildet mottar Asias ektemann støtten for desember.

– Støtten fra Stefanusalliansen fører til at familien føler at de ikke er glemt, og at vi står sammen med dem i denne vanskelige tiden, sier leder i HFO, Sajid Christopher.

Bibi har nå sittet syv år i fengsel, anklaget for blasfemi.

Saken til Asia Bibi skulle egentlig komme opp igjen i høst, men ble utsatt på grunn av at en dommer trakk seg.

– Vi venter fortsatt på en ny høringsdato og på en ny sammensetning av dommerpanelet, siden en dommer nektet å være en del av saken. Vi vet

ikke når saken kommer opp, men vi håper det skjer i år og så raskt som mulig, sier Christopher.

Han oppfordrer oss til å fortsette å be for Asia Bibi og familien hennes, og for landet som helhet. Generelt har situasjonen for kristne i Pakistan blitt verre det siste året. Landet er nå på fjerdeplass på listen over landene der det er vanskeligst å være kristen, ifølge World Watch List 2017. Landet er også på volds-topp, ifølge den samme listen.

De svært problematiske blasfemilovene og den vilkårlige bruken av dem fortsetter å hjem-søke landets religiøse minoriteter. Kristne har blitt utsatt for en rekke drap, angrep på kirker, bortføring av kvinner, voldtekter og tvangsekte-

skap, samt at mange har blitt tvunget til å flykte, også til utlandet.

Stefanusalliansen planlegger et prosjektbesøk til Pakistan. Be gjerne for dette, og da spesielt for medarbeidernes sikkerhet.

Asia Bibis ektemann Ashiq Masih er takknemlig for hjelpen de får fra oss, via vår partner i Pakistan, Human Friends Organization (HFO). Kona har nå sittet syv år i fengsel anklaget for blasfemi. Her er han sammen med Sajid Christopher. Foto: HFO

IRAK

– Kreften er borte!

For vel ett år siden fortalte vi om at Mamma Maryam hjalp den da 13 år gamle kreftsyke Sandra, som var flyktning i Erbil, Irak. Familien til Sandra hadde et fint hus, og de levde godt i den kristne landsbyen Bartella, før IS fordrev dem. Sandra hadde kreft, og familien brukte opp alle sparepengene på to runder med cellegift. Legene anbefalte en omgang til, men det hadde de ikke råd til. Sandra var likevel optimistisk:

– Jesus har lovet meg at jeg skal bli helt frisk, fortalte hun oss for ett år siden.

Nå kan vi overbringe den gode nyheten om at Sandra ser ut til å ha fått viljen sin.

– Det er en god nyhet at hun ikke lenger har kreft, forteller Mamma Maryam lett.

Sandra er imidlertid ikke lenger i Erbil. Hele familien hennes har flyktet til Libanon.

For vel ett år siden møtte vi Sandra, som fortalte at hun hadde kreft. Nå har vi fått vite via Mamma Maryam, at kreften er borte. Foto: Thea Elisabeth Haavet

Seierskvinnen

Victoria var muslim, men følte en stor tomhet i hjertet sitt.
Hun var lei livet, men også redd for døden. Så ble hun kristen.

Tekst: Redaksjonen

Victoria vokste opp i en hengiven muslimsk familie, og tok troen sin alvorlig. Hun fastet, leste Koranen ivrig og dro på pilegrimsreise til Mekka.

– Til tross for alle mine gode gjerninger følte jeg at jeg ikke strakk til, og jeg hadde ingen visshet om at jeg ville komme til paradiset. Inni meg kjente jeg en stor tomhet. Jeg forsto ikke hva dette var. Jeg fastet og ba men følte meg ikke god nok. Hver gang jeg kom til kort eller gjorde noe galt, økte denne tomheten, sier hun.

I 2010 fikk Victoria brystkreft. Det satte i gang en tankeprosess.

– Jeg spurte meg selv: Hva er hensikten med livet? Hvorfor skjer dette meg?

Må jeg betale for syndene mine? Jeg gikk til behandling og ba til Gud «vær så snill å tale til meg!» Da leste jeg om døperen Johannes i Koranen. Han ble lovet en sønn. Nå opplevde jeg at dette var et løfte Gud ga meg. Det var første gang jeg følte at Gud talte direkte til meg.

Mørket forsvant

Behandlingen ble avsluttet i 2011, og for å komme til hektene dro Victoria og mannen til venner i USA. Ektemannen var opprinnelig druser, og måtte konvertere til islam da de giftet seg. I USA besøkte de to drusere som hadde blitt kristne.

– Jeg var veldig nysgjerrig. «Hvorfor er dere blitt kristne og ikke muslimer?» Kona fortalte hvordan det hadde preget henne at moren døde da hun var liten.

«Jeg prøvde islam, men opplevde bare mørke. Jeg ble deprimert, men da jeg kom til tro på Jesus forsvant depresjonen og mørket. Kona i huset kjente til evangeliet og visste hvor hun skulle søke.»

Før Victoria og mannen kom på besøk i USA hadde kona i huset fått det for seg at de kom til å dra tilbake med en bibel. Dette skjedde. Mannen til Victoria fikk en bibel som han tok med seg hjem, men han fortalte det ikke til kona. Under samtalen viste Victoria oss denne, som nå er en kjær påminnelse om hvordan Gud kom inn i livet deres.

Mistet håpet

Victoria forteller at ekteskapet av ulike årsaker var veldig dårlig i 2013, at hun hatet mannen sin og hadde mistet håpet.

– Jeg var lei av livet, men jeg var også

– Du har seiret, sa Gud til meg da jeg kom til tro på Jesus. Derfor fikk jeg et nytt navn, Victoria, det betyr seier, sier den tidligere muslimske kvinnen som her forteller om sin vei til frelse.
Foto: Suprijono Suharjoto/ScanStockPhoto

redd for døden, for jeg visste ikke hva som ventet meg på den andre siden. Så kom ramadan. Jeg brukte ikke å gå til moskeen for å be, men en venninne overtalte meg til å bli med dit. Jeg var desperat og kunne like godt prøve dette som noe annet.

– I moskeen ble jeg overrasket over det jeg hørte. Da de ba forbannet de Vesten, jødene og alle kristne. Jeg spurte venninnen min «tror du det er slik Gud vil islam skal være, at vi forbanner Vesten, jødene og de kristne? Er det dette du sier amen til?» Jeg var dypt rystet.

På kraftnatten, den 27. natten i ramadan, ba Victoria hjemme på sitt eget rom.

– Jeg øste ut mitt hjerte for Allah: «Jeg har gjort alt rett, men hvordan kan jeg vite om du har tilgitt min synd? Hvor kommer jeg til å havne når livet her er

slutt? Hvis du ikke taler til meg vet jeg ikke om jeg fortsatt vil tro på deg, ikke engang på Muhammed.»

Snakket om tilgivelse

En stund etter besøkte de vennene i USA igjen.

– Vi var der i tre uker og min venninne delte evangeliet med meg uavlatelig. Det første hun snakket om var tilgivelse; akkurat det jeg hadde søkt etter. Vi muslimer har våre klassiske anklager mot kristendommen, som at Bibelen er forfalsket og at de kristne tror på tre guder. Nå slukte jeg alt jeg hørte uten innvendinger.

Victoria forteller at hodet følte som en bikube, fordi venninnen snakket så mye om Jesus.

– «Jeg tror ikke jeg er klar for det ennå», sa jeg. Like etter kjørte vi forbi en diger reklameplakat der det sto: «You are more ready than you think.» (Du er mer klar enn du tror.) Da begynte jeg å gråte, fordi jeg hadde fått den bekræftelsen fra Gud som jeg så lenge hadde søkt.

Glad i Jesus

Da Victoria ennå var muslim var hun veldig glad i Jesus, som regnes som en av profetene i islam. Så hun sa til sin venninne: «Jeg tror på alt som er sagt om Jesus, om underne og at han er stått opp fra de døde.»

– I et glimt forsto jeg plutselig at det er bare Gud som kan reise mennesker opp fra døden, og jeg forsto at Jesus er Gud. Noen dager senere spurte venninnen min om jeg ville ta imot Jesus, og jeg svarte «ja».

– Du har seiret, sa Gud til meg da jeg kom til tro på Jesus. Derfor fikk jeg et nytt navn, Victoria, det betyr seier.

Lysende skikkelse

Victoria fortalte ikke mannen sin om det som hadde skjedd.

– Tre dager etter at jeg tok imot Jesus, lå jeg og sov. Mannen min sov på et annet rom, og skrek plutselig, midt på natten. Jeg bråvåknet og skyndet meg inn på rommet hans, men han ba meg

Det kan være livsfarlig for tidligere muslimer å stå fram som kristen, og vi må følgerig bruke illustrasjonsfoto på slike saker. Vær med å be om en verden der det er trygt å stå fram som kristen.
Foto: Jurij Korjakins/ScanStockPhoto

gå tilbake til rommet mitt. Dagen etter fortalte han at Jesus hadde besøkt ham i et syn. Han lå i sengen sin, da en lysende skikkelse brått kom imot ham. Han fortalte at det var et lys som ikke var av denne verden, men at han ikke kunne se hans ansikt. «Fred er du. Fred er fra deg og fred er for deg», hadde han sagt til skikkelsen.

Mannen til Victoria kom til tro, og de dro tilbake til byen på Den arabiske halvøy full av begeistring.

– Vi boblet over av glede, så vi fortalte alle vennene våre om hva som hadde skjedd, vi kunne ikke tie. De trodde vi var blitt gale og vestlige. Nå er vi mer forsiktige og ber for dem, mer enn at vi snakker med dem.

Be for dem

Jeg som skriver ned denne historien traff Victoria på en konferanse. Hun kan ikke fortelle navn eller bosted, da det kan være livsfarlig for henne å fortelle om troen. Vi som bor i trygge omgivelser kan be for Victoria og mannen at de skal bli bevart fra den onde og være lys og salt i omgivelser som tørster etter den fred som de har fått del i.

Gisle Skeie: Foto: Privat

Merete Gamst Strandberg:
Foto: Bjørn Inge Karlsen

Johannes Morken:
Foto: Erlend Berge/Vårt Land

Redaktørskifte i Magasinet Stefanus

Vi takker Merete Gamst Strandberg for god innsats som redaktørvikar i 2016. Samtidig markerer vi at Gisle Skeie gir seg som fast redaktør for Magasinet Stefanus. Fra 1. februar ønsker vi Johannes Morken velkommen som redaktør.

Tekst: Jan-Eivind Viumdal

Merete sier dette om tiden som redaktør i Stefanusalliansen:

– Takk for et fint år i Stefanusalliansen. Det har vært givende å ha ansvar for et blad som er så viktig for informasjonsarbeidet vårt. Jeg har lært masse om trosfrihet, og bidratt med økt bevissthet rundt journalistisk tankegang og medieetikk. Det har vært utfordrende å lage et blad med begrensede midler. Samtidig har det gjort at jeg har måttet utfordre kreativiteten.

De som reiser mest i Stefanusalliansen har best forutsetninger for å fortelle de viktige og interessante historiene fra vårt arbeid i utlandet, ifølge Merete.

– En stor del av jobben min har bestått av å hjelpe andre ansatte med å finne historiene, og å fortelle dem på en måte som skaper følelser og engasjement. Vi er avhengige av at våre støttepillere får nok informasjon om hvorfor arbeidet vi gjør er viktig. Samtidig er det mange av de viktigste og mest grusomme historiene som vi ikke kan være åpne om av hensyn til sikkerheten til menneskene det angår. Trosfri-

heten har mange steder tøffe kår, og i mange land har det de siste årene blitt vanskeligere å være kristen. Jeg frykter at Stefanusalliansen ikke får mindre å gjøre de neste årene.

Johannes Morken er en erfaren mediemann og har blant annet innehatt flere lederstillinger i avisen Vårt Land, sist som debattredaktør. Han ser fram til å ta fatt på arbeidet med å lede, videreutvikle og fornye Magasinet Stefanus. Med sine egne ord på nynorsk skriver han følgende:

– Det er ei dramatisk tid for kristent nærvær i Midtausten og fleire stader ei kritisk tid for trusfridommen for både kristne og andre minoritetar. Valdelege islamistar har utløynt angrep og fleire stader direkte forfølgning mellom anna av kristne. Samstundes er fleirtalet av flykningar frå Syria og Irak muslimar. Eg vil gjerne bidra med mi erfaring til å løfta historier, spreie kunnskap og forklare samanhengar i ei tid der Stefanusalliansen blir endå viktigare, sier Johannes. Gisle Skeie begynte som redaktør en vårdag i 2004. Han fortsetter i Stefanusalliansen, men med nye oppgaver.

– Det har vært et stort privilegium å ha en så meningsfull jobb der jeg har lært nye ting hver dag. Da jeg begynte som

redaktør i 2004, visste jeg ikke mye om forfulgte kristne eller om trosfrihet generelt. Det er ingen overdrivelse å si at dette har påvirket og forandret meg, som menneske og som kristen.

Gisle har vært redaktør i tolv år, minus flere perioder med permisjon.

– Etter tolv år som redaktør kjenner jeg at det er godt med forandring. Men jeg skal fortsette her i Stefanusalliansen, og ser fram til spennende oppgaver i et utrolig meningsfylt og givende arbeid!

Gisle er i gruppen som planlegger Stefanusalliansens 50-årsjubileum i år. Han er dessuten med i innsamlingsarbeidet vårt.

– Jeg skal også utvikle materiell til bruk i menigheter, grupper og for enkeltpersoner. Det kommer et bønnehefte, enkle samtaleopplegg, nye temagudstjenester og mye annet som skal gjøre det til en god opplevelse for folk å engasjere seg for de forfulgte.

Stefanusalliansen takker for den gode jobben Gisle Skeie har gjort som redaktør og ser fram til spennende år med fokus på andre oppgaver. Samtidig takker vi Merete Gamst Strandberg for god og stødig innsats i 2016 og ønsker Johannes Morken velkommen som ny redaktør av Magasinet Stefanus.

TUR TIL EGYPT

Hvis du jobber i kirken og ønsker å se noen av våre prosjekter i Egypt, har du sjansen nå. 3. – 10. mai arrangerer Stefanusalliansen studietur for kirkelig ansatte med Eyvind Skeie, Bjørn A. Wegge og Erling Hillesund som reiseledere. Påmeldingsfristen er 24. februar 2017. Du finner mer informasjon om turen på vår hjemmeside www.stefanus.no. Du kan også kontakte G Travel på telefon 38 12 56 52.

Foto: Håkon C. Hartvedt

HYRDER FOR STEFANUSBARNA

Vi lar oss kan hende lett sjarmere, men disse nydelige ungene gir oss klump i halsen. De går i Bakken barnehage på Fitjar, og har laget fest med julespill og basar til inntekt for Stefanusbarna i Egypt. Resultatet ble rundt 30 000 kr.

Ungene i barnehagen har også lært om hvordan barna lever på «søppelfjellet» i Kairo. Vi ønsker at flest mulig skal høre om det viktige arbeidet Mama Maggie gjør, og setter pris på hver krone som barnehagen bidrar med. Den har vært en trofast giver siden 2008. Tusen takk!

Ønsker du å vise barnehagebarna et glimt av livet på «søppelfjellet», så sjekk ut vår nye film «Simones nye sandaler» på YouTube.

FOREDRAG FOR UDI

Det er hyggelig at stadig flere får øynene opp for oss, og for at vi sitter på informasjon som kan være nyttig for andre. Vår menneskerettighetsrådgiver, Lisa Winther, holdt i desember et foredrag for 35 saksbehandlere i UDI i Trondheim. Temaet var situasjonen for minoriteter i Midtøsten, og kristne spesielt. Et særlig fokus ble lagt på Iran, Syria og Irak, samt situasjonen for konvertitter generelt.

Øystein Rauan er sekretær og leder i forbønntjenesten vår. Han rundet nylig tjue år i Stefanusalliansen. Foto: Merete Gamst Strandberg

BØNNEMANNEN

Øystein Rauan begynte i Stefanusalliansen samme år som Gro Harlem Brundtland gikk av som statsminister, og i en tid da Internett ennå ikke var for folk flest. Før jul feiret vi at denne trofaste karen har slitt sine såler i Trondheimsveien i over tjue år. Hurra!

Har du forsøkt å ringe oss, er det ikke usannsynlig at det er han som har guidet deg videre i systemet. Øystein er også en mann som har kontroll på de store og små praktiske ting i Stefanusalliansen. Det ene øyeblikket henter han posten eller kjøper lunsj til besøkende, det neste ligger han på knær på gulvet og fikser ting. Vi er mange som er takknemlige for hans hjelpsomhet og allsidighet.

Øystein debuterte med stor suksess som vår utsendte Nord-Korea-journalist i fjor vår, men er kanskje mer kjent for andre typer skriverier. Han er nemlig leder av vår forbønntjeneste. Det er han som skriver bønnebrevet i hvert nummer av Magasinet Stefanus, og som gir tips om viktige saker å huske på i bønn. Kan hende har du også fått hans mailer om viktige bønneemner.

Takk for innsatsen, Øystein! Vi håper og ber om at du får mange flere fine år i Stefanusalliansen.

NYTT HEFTE OM TYRKIA

Mange av våre givere fikk det nye heftet «Stemmer fra Tyrkia» i posten før jul. Gjennom små portretter, refleksjoner og enkle bønner ønsker vi med heftet å inspirere og utfordre til engasjement for kirkene i Tyrkia. Fikk du ikke heftet? Vi sender gjerne, så langt beholdningen rekker. Heftet er gratis, men vi ber om at du betaler for porto.

Kontakt oss på e-post: post@stefanus.no eller tlf.: 23 40 88 00

Unge fanger for Kristus

I forbindelse med jubileumsåret har vi tatt et dykk i våre arkiver. Denne plakaten sto på trykk i Ropet fra Øst i februar 1972, og viser unge sovjetiske fanger som er dømt til 1-4 år i arbeidsleir for bekjennelse til en kristen tro.

I samme blad skriver vår daværende formann Monrad Norderval en appell til regjeringen, der han slår fast følgende fakta fra Sovjetunionen:

- Kristne og intellektuelle blir plassert

i psykiatriske sinnssykehus og behandlet med kjemiske preparater som forandrer deres personlighet.

- Kristne som våger å vitne om sin tro, blir fengslet.
- Barn blir tatt fra troende foreldre og plassert på ateistiske barnehjem.
- Troende ungdom blir nektet høyere utdanning.
- Kirker blir ødelagt eller tatt i bruk til andre formål. I årene 1959-1964 ble ti tusen kirker stengt, foruten fem presteseminarer og 80 klostre.

- Bedehus og privatboliger som blir benyttet til gudstjenester, blir rasert.
- Bibler, salmebøker og annen kristelig litteratur blir konfiskert i private hjem.
- Kristne mennesker blir bøtelagt for å ta del i bønnemøter.
- Sovjetiske jøder blir diskriminert og forfulgt.

Vår jobb for forfulgte troende var viktig i datidens Sovjetunionen, men det er dessverre mye å ta tak i også i dag. Takk for all støtte og forbønn!

ПОДНИМИТЕ ЗНАМЯ НА ЗЕМЛЕ
ОНИ ТОМЯТСЯ В ЗАКЛЮЧЕНИИ

<p>КРИПНИКОВА Анна Михайловна 1941г. 0/4-68г. осуждена к 3г. лагерей за исповедание веры в Бога. Адрес: г. Ленинград ст. Дача, Ахтинск. проспект 65-2 кв. 112.</p>	<p>ДУРЖАНОВА Роза Николаевна 1944г. 1/7-70г. осуждена к 1,5 г. лагерей за исповедание веры в Бога. Адрес: г. Горький 83, ул. Прилунова 12</p>	<p>СВИРИДЕК Алевтина Михайловна 1940г. 21/1-69г. осуждена к 2г. лагерей за исповедание веры в Бога. Адрес: СОЛСР г. Орджоникидзе, ул. Крупской 1-а.</p>	<p>НИКИТИНА Надежда Федоровна 1947г. 2/2-69г. осуждена к 3 годам лагерей за исповедание веры в Бога. Адрес: г. Электро сталь Моск. обл. ул. 8-го марта 20.</p>	<p>БЕЛЫХ Людмила Ильинична 1942г. 5/9-69г. осуждена к 2г. лагерей за исповедание веры в Бога. Адрес: Рязанская обл. г. Рыбное Парк ул. Подгорная 3.</p>
<p>РОДОСЛАВОВ Евгений Константинович 1949г. 19/1-68г. осужден к 10 годам лагерей и ссылки за исповед. веры в Бога. Адрес: Одесса 6-й соляной пер. 6.</p>	<p>ЗНИЧЕНКО Владимир Петрович 1950г. 21/1-68г. осужден к 3г. лагерей за исповед. веры в Бога. Адрес: г. Харьков 19, пер. Глазунова 16-а.</p>	<p>РУНОВ Павел Иванович 1948г. 15/7-70г. осужден к 1,5 лагерей за исповед. веры в Бога. Адрес: Горьков. обл. г. Бор, ул. Нахимов 3.</p>	<p>БИТИН Владимир Владимирович 1951г. 12 69г. осужден к 1,5 лагерей за исповед. веры в Бога. Адрес: Брянская обл. ст. Нежин-ка, ул. Луговая 13.</p>	

ОНИ ВЕРНУЛИСЬ С ТЮРЕМ.

<p>КУЩЕНКО Галина</p>	<p>БОЛГОВА Людмила</p>	<p>БАЛАШНИЙ Анатолий</p>	<p>ПАЛЛАЙ Галина</p>	<p>НИКОЛАЕВА Анна</p>
------------------------------	-------------------------------	---------------------------------	-----------------------------	------------------------------